

[Christmas Møller.]

fundet Sted ved Landstingsvalget i Aalborg, ved den Erklæring, som var udsendt under Landstingsvalgkampagnen her, overfor Importører af fremmede Varer var bundet paa en saadan Maade, at det ikke kunde gaa ind i en Forhandling med Regeringspartierne og med andre om at gennemføre noget paa dette Omraade. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen og Regeringen, at jeg synes efter de Erklæringer, som er afgivet i Dag, at det meget mere er Regeringen, som binder sig til en ganske bestemt Politik, nemlig den, at den aabenbart vil forsøge at løbe fra det hele, at løbe fra Ansvar, saaledes som en Regering Stauning gjorde det for seks Aar siden. Ved det Landstingsvalg, som fandt Sted i Aalborg, er der ikke — det har jeg klart og tydeligt sagt tidligere, men de Herrer, navnlig det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, er aabenbart saa lidet fattende, at man skal sige det mange Gange, før det gaar op for dem, eller ogsaa er Sandheden maaske den, at det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen mener at tjene en politisk Interesse ved at blive ved at paastaa noget, som Gang paa Gang er benægtet — fra konservativ Side givet noget som helst politisk Løfte. Der er ikke valgt en Mand ved Landstingsvalget i Aalborg, som ikke stod paa det konservative Partis Program, det konservative Partis Politik og det Valgmanifest, der blev udsendt.

Dette er Sandheden, men Sandheden er aabenbart saadan, at Regeringen, saaledes som jeg her har paavist det, i to—tre Maaneder intet som helst har gjort for at gennemføre, hvad der var Regeringens Pligt at gennemføre, og at den nu tror, at den kan sætte Rigsdagens Partier i en Tvangssituation og derigennem tvinge sit særlige Lovforslag igennem. Jeg gentager, hvad jeg sagde i Fredags: Dette vil Regeringen ikke kunne, dette vil vi sætte vore Stemmer imod, og Regeringen kan ikke vente, at et Lovforslag, der i Omfang, i Udvidelse ligner dette, vil kunne blive gennemført.

Derfor vil det være meget, meget fornuftigere af Regeringen at gøre sig klart, at Stillingen er den samme i Dag før et Folketingsvalg, som den vil være ogsaa efter et Folketingsvalg, at det, der kan gennemføres i den høje Rigsdag, er begrænsede importfordelende Foranstaltninger angaaende enkelte store Varer. Det, der bør gennemføres, og det, der med de store Regeringspartier vil kunne gennemføres, er den Begrænsning af Importen, som ogsaa vil være nødvendig for, at Fi-

nansernes hele Økonomi ikke skal bryde sammen.

Niels Frederiksen: Jeg skal ikke blande mig i det Ordskifte, som er ført vedrørende de Forhandlinger, som er foregaaet i Valutaudvalget som Forhaandsbehandling af det foreliggende Lovforslag. Jeg kan kun angaaende disse fuldt og helt bekræfte den Fremstilling, den højtærede Handelsminister har givet af Forhaandsbehandlingen i nævnte Udvalg. Men til hvilken Nytte er det egentlig at spille saa mange Ord paa den Forhaandsbehandling af Lovforslaget? Nu skal Sagen jo behandles for det Forum, der har Afgørelsen i sin Haand. Der er kun den Realitet i den Forhandling, der er ført, at det af denne fremgaar klart og tydeligt, at det var en Umulighed at opnaa Enighed i Valutaudvalget mellem de fire Partier, før Sagen blev forelagt her for Rigsdagen. Derfor er der mere Formalitet end Realitet i at tale om den Behandling, der er foregaaet i Udvalget. Der er jo endnu Tid nok til, at Oppositionspartierne kan stille deres Ændringsforslag til det foreliggende Lovforslag. Der er endnu Tid til at faa klaret, om Oppositionen er i Stand til at stille Forslag om en anden Ordning af vore handelspolitiske og pengepolitiske Forhold end den, der er foreslaaet af den højtærede Regering, og som følger den Linie, vi hidtil har fulgt paa disse Omraader. Nu har man i hvert Fald drøftet denne Sag saa indgaaende og saa længe, at den Tid, der endnu er levnet til første November, er tilstrækkelig til, at Oppositionspartierne kan faa Anledning til at udtrykke deres Mening om den.

Jeg drister mig til at tvivle om, at Oppositionspartierne har Mod til under den foreliggende Situation at kaste vort Land ud i det tomme Rum fra 1. November. Der kunde være en Mening i det, hvis det fremgik af det foregaaende, at der var en Mulighed for at foreslaa noget til Afløsning af det nuværende, der havde Sandsynlighed i sig for at være bedre end det nuværende, men som Forholdene ligger for Tiden, vil det, saa vidt jeg kan bedømme, være baade uforsvarligt og overordentlig dristigt at kaste Landet ud i det tomme Rum nu. Det eneste, der endnu er fremgaaet af den Diskussion om Lovforslaget, der er ført, er det, at Oppositionspartierne indtil nu kun kan enes om een Ting, nemlig at slaa det foreliggende Lovforslag ned. Vi staar i Øjeblikket lige for at skulle føre Forhandlinger om vore Eksportmuligheder. Alt tyder paa, at alt, hvad vi har opnaaet i